

Ми хотіли передати Божу істину не як лекцію чи доповідь, а як телевізійну програму в дискусійному форматі

Розповідає Кирило Андрєєв, ведучий програм на телеканалі «Надія»: «2Я – одне життя», «Реформація 500», «Так чи інакше», «Удивительные факты».

Розкажіть про свою першу програму.

Перша програма, у якій я був ведучим – це «Удивительные факты». Перший сезон програми вийшов у 2013 році, другий у 2014. Особисто мені вона допомогла систематизувати знання та зрозуміти, у що я вірю. Показала мені, що той шлях, яким Бог вів – правильний. Завдяки програмі я познайомився з багатьма пасторами. З ними на богословські теми говорили й поза ефіром.

Також програма допомогла в професійному плані. До цього я займався більш акторською майстерністю, цей напрям був розвинений. А напрям ведення програм як модератора був у знанні теорії. Я став більш професійною людиною в цьому плані.

Як ставилися до програми люди, яких запрошували на програму?

Це був час, коли телеканал «Надія» почав мовлення 24/7. З'явилася можливість зробити повномасштабну богословську програму. До цього ще не було на телеканалі програм, які б виходили в прямий ефір та мали глядачів у залі. Тому ця програма була надзвичайно цікавою тим, хто брав у ній участь.

Усі розуміли величезну відповідальність, хотіли передати Божу істину не як лекцію чи доповідь, а як телевізійну програму в дискусійному форматі. Гості-пастори сприймали «Удивительные факты» як новий формат євангельської програми.

Ми довго обговорювали до ефіру тему програми. Запрошувані цікавилися, наскільки я задоволений їхніми відповідями. Я був новою людиною в церкві, тому ставив досить гострі запитання. Відчувалася напруга і, разом із цим, було відчуття чогось важливого, масштабного й нового.

Часто на програму приходили неадвентистські глядачі. Коли вони після ефіру підходили з питаннями або з подякою за почуту тему, ми розуміли, що робимо щось актуальне. Ми дарували їм диски, наші уроки, намагалися підтримували зв'язок, вести далі у вивченні істини. Деякі потім ходили на богослужіння в громадах.

Чому припинили цю програму?

Ми розкрили всі питання, які хотіли. У першому сезоні програма була спрямована на протестантську аудиторію, у другому – на православну. Зараз ми вкладаємо сили в нові проекти.

Що дала вам програма «Реформація 500»?

Ця програма виходила в рік святкування 500-річчя Реформації. Вона робилася саме для 2017 року. З завершенням святкування 500-річчя завершилася і програма. Ми, звичайно, очікували більшої уваги до програми, більшої популярності через те, що задіяли різних богословів, вчених, докторів історичних наук. Швидше за все, це показало низький рівень сприйняття біблійних істин, низька обізнаність в історичному контексті тих подій, що відбувалися серед людей. На жаль, програма не виправдала очікувань. У ній було багато історій, фактів та роздумів. Щоби їх зрозуміти, треба мати багатий інформаційний багаж. Це виявилось складним для аудиторії, яка нас дивилася.

Ви зверталися до світських ЗМІ з пропозицією показати цю

програму?

Про це розмови були. Коли розробляли програму, запрошували різних суспільних діячів, істориків, представників різних конфесій, то ми розраховували на це. Але, мабуть, формат не задовольнив і не захотіли висвітлювати цю тему.

Програму «2Я – одне життя» ви ведете з дружиною. За цей час у вас народилася донечка. Що змінилося у вашому ставленні до програми?

Так, з дружиною цю програму ми ведемо довгий час. Рік вели до народження донечки, продовжуємо й зараз.

Програма йде в різних форматах, але в незмінному складі. Спочатку в нас був формат консультування сімейних пар. Про це завжди є що сказати. Запускали її з режисером і продюсером Миколаївської студії Натаною Бундук. Зараз новий продюсер, інші люди продовжують цю справу.

Ми хотіли програму, у якій були б задіяні всі наші професійні навички. Так з'явилася ідея інсценування маленьких сценочок, ідея інтерв'ю, спілкування, запрошення сімей. Оскільки для нас як для сімейної пари це було актуально, то теми народжувалися само собою. Спілкування було неформальним, часто доводилося в студії імпровізувати. Програма була цікава й тим, що ми запрошували невіруючих людей, неадвентистів, протестантів. Це був євангельський і сімейний проект, який допомагав у вирішенні сімейних проблем.

Кожен раз на програму ми запрошували сімейного консультанта, який у студії давав відповіді на питання, допомагав розв'язати проблему. Нам також практично допомагає психолог – дає тези, які ми використовуємо під час створення сценарію. Загальні теми давала Лідія Нейкурс, а взагалі, запрошували різних психологів.

Зараз йде ребрендинг програми.

Після народження донечки погляд на програму не змінився, вона так і залишилася корисною. А на життя погляд змінився, бо мене завжди цікавила практична сторона стосунків.

Що ця програма дала вашій сім'ї?

Вона допомагала розвиватися в наших сімейних стосунках. Дала усвідомлення того, які є сімейні періоди, як правильно вирішувати проблеми. Програма розширювала наші горизонти, збагачувала свідомість, знання, дала інструменти, якими можна успішно користуватися.

Як реагували люди в соціальних мережах на цю програму?

Насправді було багато звернень. Люди дякували, просилися взяти участь у програмі, запитували, як вирішити проблеми. Були випадки, коли говорили, що наша програма допомогла врятувати сім'ю на певному етапі. Інші говорили, що наша програма для них стала гарним поштовхом, розвитком сімейних стосунків. Була пара невіруючих людей, яка прийшла на програму про розлучення, а вони були готові розлучитися. Після спілкування з нами, психологом, вони змінили свої погляди і вирішили працювати над стосунками.

Багато тем ми проговорили, але треба періодично повторювати їх в іншому форматі. Поки є сім'ї, ці теми будуть актуальні, треба про це говорити.

Чому перестали знімати програму «Так чи інакше»?

Тепер ми хочемо зробити шоу, яке б було наближене до форматів світського телебачення, щоби привернути увагу більшої аудиторії.

Незважаючи на те, що були запрошені цікаві люди, розглядалися цікаві теми, вона, як на мене, не мала великого успіху. Ми зрозуміли, що аудиторія, яка дивиться телеканал – це тільки ті, хто вже знайомий зі Святим Письмом і Богом. Темі програм були актуальні для світського глядача, далекого від церкви і

християнства. Оскільки переважна більшість аудиторії телеканалу належить до церкви, вони не надто зацікавилася форматом і темами. Це моя думка. Ми відпрацювали два сезони й закрили проект. Зараз оновлюємо формат програм. У новому сезоні будемо розглядати спірні питання християнської етики та вчення.

Хочете зробити авторську програму?

Є різні думки, але не має чіткого бачення, яку саме я хотів би зробити програму. Якби Господь дав розуміння, яка потрібна нова програма і з якою метою, то вона б була. Але поки ми видозмінюємо програми, шукаємо новий формат. Мої побажання й корективи беруться до уваги, і я задоволений.

Як би охарактеризували одним реченням програми, у яких ви ведучий?

Ці програми корисні, несуть розвиток в усіх напрямках, з творчим поглядом, творчим підходом, професійні, бо намагаємося, щоби рівень наших програм був завжди високим.

Який ваш девіз у житті?

Він дуже простий: жити на землі – це ходити з Богом. Моє найбільше бажання – бути залежним від Бога, намагатися все, що я роблю, робити разом із Ним.

Як ви розподіляєте час, щоби встигати приділяти увагу сім'ї та роботі?

Вистачає часу на все. Так виходить, що в чомусь збільшується навантаження, а десь зменшується. Служіння в церкві, на каналі, у суспільному житті розподіляється поступово. Головне, щоби був баланс, ні на що не приділяти більше часу, ніж це потрібно. Розвиток у професійній діяльності, у служінні – це добре, але від цього не мають страждати сімейні стосунки й час, який проводжу разом із дружиною та дитиною, окремо з друзями. Час у сімейному житті не повинен забирати можливість

розвитку в суспільному житті, зовнішніх зв'язків, служінні. Цей принцип, якого я намагаюся триматися у всьому.

За цим треба постійно слідкувати. Слід впорядковувати своє життя й час, щоби він був гармонійно розподілений.

Питання – Алла Шумило